

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko W. Spółce Akcyjnej w W. i [...] Niestandaryzowanemu
Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego [...] Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) radcy prawnemu A. W. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na potrzebie wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżność. Chodzi tu o wykładnię art. 264 ust. 2 ustawy z 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2016 r., poz. 2171 ze zm.) przez wyjaśnienie, czy upadłemu, który jest zarówno dłużnikiem osobistym jak i rzeczowym przysługuje żądanie ustalenia nieistnienia wierzytelności ujętej w liście wierzytelności.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Nie może budzić wątpliwości, w świetle literalnej wykładni, że art. 264 ust. 2 pr. up. przyznaje upadłemu prawo do wystąpienia z żądaniem ustalenia, że wierzytelność objęta listą wierzytelności nie istnieje albo istnieje w mniejszym zakresie także w stosunku do wierzyciela osobistego, będącego również wierzycielem rzeczowym (hipotecznym). Okoliczności tej nie zaprzecza także pozwany w swym stanowisku zawartym w odpowiedzi na skargę kasacyjną. Kwestia wykładni tego przepisu, nie może być jednak uznana za wystarczającą podstawę przyjęcia skargi do rozpoznania, gdyż nie miała ona decydującego wpływu na treść zapadłego rozstrzygnięcia. Niezależnie bowiem od tego, czy uznać za wadliwe stanowisko Sądu Apelacyjnego wyrażone w zaskarżonym orzeczeniu co do niezastosowania art. 264 ust. 2 pr. up., to o rozstrzygnięciu tego Sądu zadecydowało przede wszystkim nieudowodnienie przez powoda, że kwestionowana wierzytelność nie istnieje. Sąd Apelacyjny pogląd taki wyraził z wyraźnym zastrzeżeniem, że nie jest istotne, czy będzie on oceniany na podstawie przesłanek określonych w art. 264 ust. 2 pr. up., czy art. 189 k.p.c. (por. s. 12 uzasadnienia). Skarżący nie powołał zaś na żadną inną przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Sąd Najwyższy przyznał pełnomocnikowi skarżącego zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na podstawie § 8 pkt 7 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015, poz. 1805).

jw

l.n